

Vintern står kall och
Spöklik vid din dörr
Den kan du inte skylla på
Den har du sett förr
Stjärnorna där uppe
Dom lyser som dom vill
Stjärnorna här nere
Dom räcker inte till

Strimmor och streck
Ränder och figurer
Du vet så väl vem det är
Som ljuger
Eller tror du på det där om
Sakernas förhållande.
Vill du sitta på parketten
Och applådera deras bollande

Gud går i farstun och viskar:
Låt bli, låt bli!
Ah, jag tror det börjar likna
Apati
Ser du dom tysta männen klockan fem
Ser du dom stå därute på bron
I sina bilar på väg hem
Genom sin västerlandsvision.

Gastarna gapar under flaggornas duk
Sjunker du i skiten
Ja, då är du sjuk
Åldrarna dansar i kaos och kramp
Du tänder på filtret
Försöker se ut som en vamp

Ja, du är en vacker gosse
Men huvudet på skaft
Du ligger i din soffa
Och dricker nån slags saft.
Och när jag kommer till dej
Och säger såsom så
Säj mej vackra gosse
Säj, vad tänkar du uppå

Då svarar du: Tänker är kanske
Lite väl mycket sagt
Jag ligger här och längtar
Till en mycket fjärran trakt
Okej, du får väl ligga där och tråna
Och undra varför, varför, varför
Det skulla tamme fan inte förvåna
Om du får ligga där tills du dör.

Ja, nog föll du ihop och skrek:
Ensam är stark
Min hand är som järn
Och min hud är som bark
Jag har varken tradition eller

Arv att ta till
Framåt, framåt är allt jag kan
Och vill

Men jag sa vänta vänta vänta
Vad är det för brist
På tålamod och vänskap och
Fan så trist
Ska du se att det ter sej
När natten kommer in
På sin fjärde femte timme
Och ditt hjärta går i spinn

Och hajarna tar sej in
I din månskenslagun
Eller är det kanske så att
Du tror att du blivit immun?
Dom har ju snott oss
På språk och chanser
Dom har ju slagit våra minnar i blod
Ska vi fortsätta att dansa
Deras dansar
Och tacka när dom säger: Varsågod.